

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank Spółka Akcyjna we W. złożyła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew, w którym zażądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej I. M. kwoty 1 496,27 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 12 % rocznie liczonymi od kwoty 486,36 zł od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie tego żądania wskazała, że w dniu 06 czerwca 2005 roku strony zawarły umowę, na podstawie której pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i regulaminie. Podała, że w dniu 06 czerwca 2007 roku zakończył się okres obowiązywania harmonogramu, a pozwana nie uregulowała zadłużenia. Oświadczyła, że wystąpiła do sadu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu ograniczając roszczenie do kwoty, do której pozwana poddała się egzekucji, a następnie wszczęła postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone po przekroczeniu tej kwoty. Podała, że pozwana nadal ma zadłużenie z tego tytułu, na które składają się: należność główna w kwocie 486,36 zł, odsetki umowne w kwocie 27,78 zł i odsetki karne w kwocie 982,13 zł.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, postanowieniem z dnia 18 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Na rozprawie w dniu 17 marca 215 roku, pozwana wniosła o oddalenie powództwa i podniosła zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2006 roku, pozwana I. M. zawarła ze stroną powodową (...) Bank Spółką Akcyjną we W. umowę pożyczki, na mocy której otrzymała pożyczkę w kwocie 4 815,24 zł. Pozwana zobowiązała się do jej spłaty w 24 ratach miesięcznych, przy czym ostatni rata była płatna w dniu 06 czerwca 2007 roku.

Dowód: odpis umowy pożyczki z dnia 06 czerwca 2006 roku - k. 7-12,

odpis harmonogramu spłaty rat pożyczki - k. 1314.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie podlega uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie nie było sporu zarówno co do faktu zawarcie przez strony umowy pożyczki, jak również wysokość zadłużenia pozwanej z tytułu tej umowy. Pozwana nie kwestionował bowiem tych okoliczności.

Pozwana podniosła jednak skuteczny zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia. Dochodzone roszczenie jest związane z prowadzoną przez stronę powodową działalnością gospodarczą, a tym samym przedawnia się w terminie trzech lat. Przepis art. 118 k.c. stanowi bowiem, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Przepis art. 120 § 1 zd. 1 k.c. stanowi z kolei, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W tym przypadku ostatnią ratę pożyczki pozwana miała zapłacić w dniu 06 czerwca 2007 roku czyli z upływem tegoż dnia całe roszczenie z tytułu tej umowy stało się wymagalne. Oznacza to, że termin przedawnienia tego roszczenia upłynął z dniem 06 czerwca 2010 roku. Strona powoda nie udowodniła natomiast, że przed upływem tego terminu doprowadziła do jego przerwania, a pozew w niniejszej sprawie wniosła w dniu 15 grudnia 2014 roku czy po upływie terminu przedawnienia. W tych okolicznościach pozwana mogła się uchylić od zaspokojenia tego roszczenia powołując się na zarzut przedawnienia. Zgodnie bowiem z przepisem art. 117 § 2 zd. 1 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Z tych powodów powództwo należało oddalić.

W związku z powyższym, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Wedle przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Biorąc pod uwagę, że strona powodowa w całości przegrała niniejszy proces, należało przyjąć, iż nie ma podstaw do uwzględnienia jej wniosku o zasądzenie kosztów procesu od pozwanej.

Mając powyższe na względzie, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji.